

Υπόθεση C-496/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

25 Ιουνίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Commissione tributaria regionale della Campania (Ιταλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Σεπτεμβρίου 2017

Προσφεύγουσα και εκκαλούσα:

Antonio Capaldo SpA

Καθής και εφεσίβλητη:

Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

[παραλειπόμενα]

TO COMMISSIONE TRIBUTARIA REGIONALE

[παραλειπόμενα]

DI CAMPANIA SEZ. STACCATA DI SALERNO

Τμήμα 5

[παραλειπόμενα]

(ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ,
ΙΤΑΛΙΑ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΣΑΛΕΡΝΟ)

[παραλειπόμενα]

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

- επί της με αριθμό 8959/2015 εφέσεως

η οποία κατατέθηκε στις 07/09/2015

- κατά της με αριθμό 940/2015 αποφάσεως του 14ου τμήματος του Commissione Tributaria Provinciale di SALERNO (πρωτοβάθμιου επαρχιακού φορολογικού δικαστηρίου του ΣΑΛΕΡΝΟ, Ιταλία)

εφεσίβλητη:

AG. DOGANE UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO

την οποία άσκησε η εκκαλούσα:

ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[παραλειπόμενα]

εκπροσωπούμενη από:

τη SALZANO M. ROSARIA

τον GIORDANO P. DE ROSA

[παραλειπόμενα]

Προσβαλλόμενες πράξεις:

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 5984 ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 5984 ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΦΠΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 5988 ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

- επί της με αριθμό 10157/2015 εφέσεως

η οποία κατατέθηκε στις 16/10/2015

- κατά της με αριθμό 3675/2015 αποφάσεως του δέκατου τμήματος του Commissione Tributaria Provinciale di SALERNO

εφεσίβλητη:

ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[σελ. 2 του πρωτοτύπου]

[παραλειπόμενα]

η οποία εκπροσωπείται από:

τη MARIA ROSARIA SALZANO – τον PIERLUIGI GIORDANO DOMENICO DE ROSA [παραλειπόμενα]

την οποία άσκησε η εκκαλούσα:

AG. DOGANE E MONOPOLI UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO

Προσβαλλόμενες πράξεις:

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 35873/2014 ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 35873/2014 ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΦΠΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

- επί της με αριθμό 10162/2015 εφέσεως

η οποία κατατέθηκε στις 16/10/2015

- κατά της με αριθμό 2413/2015 αποφάσεως του δεύτερου τμήματος του Commissione Tributaria Provinciale di SALERNO

εφεσίβλητη:

AG. DOGANE E MONOPOLI UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO

την οποία άσκησε η εκκαλούσα:

ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[παραλειπόμενα]

εκπροσωπούμενη από:

τη SALZANO MARIA ROSARIA

τον ΔΙΚΗΓΟΡΟ PIERLUIGI GIORDANO

[παραλειπόμενα]

Προσβαλλόμενες πράξεις:

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 1297/14 ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ

Η ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 1297/14 ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΦΠΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

[σελ. 3. του πρωτοτύπου]

Η εξέλιξη της διαδικασίας

1.- Με προσφυγή που κοινοποιήθηκε εμπροθέσμως και νομοτύπως, η ανώνυμη εταιρία «A. Caraldo», εκπροσωπούμενη κατά τα εκτιθέμενα στα δικόγραφα, προσέβαλε ενώπιον του Commissione Tributaria Provinciale Salerno (πρωτοβάθμιου επαρχιακού φορολογικού δικαστηρίου του Σαλέρνο, Ιταλία) τις αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις επανεξέτασης της βεβαίωσης των τελωνειακών δελτίων IMA με αριθμό 1937S της 24.02.2011 και IMA με αριθμό 1993C της 25.02.2011.

2.- Προς στήριξη του ενδίκου μέσου, διευκρίνισε, συναφώς, ότι είχε εισαγάγει από την Κίνα «κίосκια κήπου» (gazebo) αποτελούμενα εν μέρει από δομή από σίδηρο και εν μέρει από δομή από αργίλιο, τα οποία δηλώθηκαν εσφαλμένα στη δασμολογική κλάση 6306120000 (η οποία προέβλεπε δασμολογικό συντελεστή 12 %).

Μετά από εσωτερικό έλεγχο, ο οποίος πραγματοποιήθηκε από γραφείο συμβουλευτικών υπηρεσιών σχετικών με τελωνειακές διαδικασίες, διαπίστωσε, εντούτοις, ότι η δασμολογική κλάση στην οποία είχαν καταταγεί τα επίμαχα κίосκια δεν ήταν ορθή: ειδικότερα, υποστηρίζει ότι τα κίосκια κήπου με δομή από σίδηρο έπρεπε να καταταγούν στη δασμολογική κλάση 7308909900 (η οποία προέβλεπε μηδενικό δασμολογικό συντελεστή, ενώ εκείνα με δομή από αργίλιο κατατάσσονταν θεωρητικά στη δασμολογική κλάση 7610909900, με δασμολογικό συντελεστή 6 %).

Έτσι, υπέβαλε δύο αιτήσεις με σκοπό την επανεξέταση της βεβαίωσης των οικείων δελτίων εισαγωγής, με τις οποίες ζήτησε τη μεταβολή της δασμολογικής κλάσης, από κοινού με την επιστροφή των ποσών που είχαν καταβληθεί επιπλέον ως δασμοί και ΦΠΑ.

3.- Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, το Ufficio αποφάνθηκε αρνητικά επί των ανωτέρω αιτήσεων, διευκρινίζοντας συναφώς:

α) ότι, υπό το πρίσμα των επεξηγηματικών σημειώσεων της Ονοματολογίας του Δασμολογίου (τμήμα XI της δασμολογικής κλάσης 6306, σημείο 4) η δασμολογική κλάση στην οποία είχε πραγματοποιηθεί η κατάταξη έπρεπε να θεωρηθεί ορθή·

β) ότι δεν είχε εφαρμογή ο κανόνας 3 των «Γενικών Κανόνων για την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας», στο μέτρο που το επίμαχο εμπόρευμα «παράτιθετ[ο] ειδικώς στο δασμολόγιο».

4.- Επικαλούμενη την κοινοτική και εθνική νομοθεσία που ρυθμίζει τη διαδικασία επανεξέτασης της βεβαίωσης και εκθέτοντας τις αρχές που διέπουν τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων, η εταιρία προέβαλλε, από νομικής

άποψης, έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλόμενων πράξεων, επικρίνοντας συναφώς τα ακόλουθα:

α) ότι η δασμολογική κλάση 6306120000, η οποία δηλώθηκε κατά τον χρόνο που εισήχθησαν τα κιόσκια κήπου (όπως μπορούσε ευχερώς να διαπιστωθεί από το TARIC, το οποίο μπορεί να αναζητηθεί στον ιστότοπο της Agenzia delle Dogane) αφορούσε [σελ. 4 του πρωτοτύπου] τα: «Καλύμματα εμπορευμάτων, οχημάτων κ.λπ. και εξωτερικά προπετάσματα (τέντες), σκηνές, ιστία για βάρκες και άλλα σκάφη που κινούνται με πανιά, είδη για κατασκήνωση»·

β) ότι, ως εκ τούτου, είναι προφανές το σφάλμα που διαπράχθηκε, δεδομένου ότι τα κιόσκια κήπου δεν είναι καλύμματα εμπορευμάτων, οχημάτων κ.λπ. ούτε σκηνές ούτε ιστία ούτε είδη για κατασκήνωση·

γ) ότι, εξάλλου, αυτά – αντίθετα προς ό,τι έκρινε το Ufficio – δεν αναφέρονταν ειδικώς στο δασμολόγιο, καθόσον δεν υφίσταται, στην πραγματικότητα, συγκεκριμένη κλάση που να τα αφορά·

δ) ότι, στην πράξη, αυτά συνιστούσαν «αναμειγμένα» προϊόντα, στο μέτρο που αποτελούνταν από φέρουσα δομή από σίδηρο/χάλυβα ή αργίλιο και από υφασμάτινο κάλυμμα, καθόσον επρόκειτο, συνεπώς, για σύνθετη δομή δ1) αποτελούμενη από πραγματική κατασκευή στήριξης ως φέρον στοιχείο του καλύμματος, η οποία δ2) από οικονομικής πλευράς, όπως προέκυπτε από τα συνημμένα δικαιολογητικά, έπρεπε να θεωρηθεί ότι προείχε έναντι του καλύμματος (δεδομένου ότι, κατά κανόνα, το κόστος της δομής από σίδηρο και/ή χάλυβα αντιπροσώπευε άνω του 60 % της αξίας του κιόσκι κήπου και εκείνο της δομής από αργίλιο άνω του 80 %).

ε) ότι, σύμφωνα με τα παραπάνω – καθόσον τα κιόσκια κήπου δεν κατονομάζονται, εντέλει, στο Δασμολόγιο και καθόσον πρόκειται, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες παραδοχές, για προϊόν αποτελούμενο από διαφορετικά υλικά και προκύπτουν από τη συναρμολόγηση περισσοτέρων αντικειμένων – η σχετική κατάταξη θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τους Γενικούς Κανόνες της Συνδυνασμένης Ονοματολογίας, σύμφωνα με τους οποίους «τα αναμειγμένα προϊόντα, τα τεχνουργήματα και τα είδη που αποτελούνται από διάφορες ύλες ή προκύπτουν από τη συναρμολόγηση διάφορων αντικειμένων, καθώς και τα εμπορεύματα που παρουσιάζονται σε σύνολα συσκευασμένα για τη λιανική πώληση [...] κατατάσσονται σύμφωνα με την ύλη ή το είδος που δίνει σε αυτά τον ουσιώδη τους χαρακτήρα [...]»

στ) ότι, εν προκειμένω, δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση ότι ο ουσιώδης χαρακτήρας δόθηκε από τη δομή, δεδομένου ότι: στ1) το κάλυμμα μπορούσε να ποικίλλει (υφασμάτινη ύλη, πλαστική ύλη, μπαμπού, φύλλα φοίνικα, κ.λπ.), ενώ στ2) σύμφωνα με τις υφιστάμενες παραδοχές, το κόστος της δομής προφανώς προείχε·

ζ) ότι, ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω Γενικών Κανόνων, θα πρέπει να συναχθεί σύμφωνα με αυτούς ότι: ζ1) το κιόσκι κήπου με δομή από

σίδηρο κατατάσσεται στη δασμολογική κλάση 7308· ζ2) το κιόσκι κήπου με δομή από αργίλιο κατατάσσεται στη δασμολογική κλάση 7610·

η) ότι το ίδιο συμπέρασμα θα έπρεπε να συναχθεί επίσης σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 313/2001, ο οποίος, στο παράρτημα, διευκρίνιζε ότι το μεγαλύτερο κόστος ενός εκ των υλικών από τα οποία αποτελούνταν το αγαθό ήταν ικανό να προσδώσει σε αυτό τον ουσιώδη χαρακτήρα του, καθορίζοντας τη δασμολογική κατάταξή του·

θ) ότι – έναντι των προβληθεισών και αποδειχθεισών επικρίσεων – το καθού Ufficio, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, έκανε, εντούτοις, μνεία στις «Επεξηγηματικές Σημειώσεις της Ονοματολογίας του Δασμολογίου [σελ. 5 του πρωτοτύπου] (τμήμα XI της δασμολογικής κλάσης 6306 σημείο 4)» για να θεωρήσει ότι «το εμπόρευμα παρατίθεται ειδικώς στο δασμολόγιο» και να αποκλείσει, με τον τρόπο αυτόν, τον «κανόνα 3 των Γενικών Κανόνων για την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας» του οποίου γίνεται επίκληση – πλην όμως, στην πράξη, δεν απέδειξε ούτε προσκόμισε έγγραφα για το επιχείρημά του: ούτε θα μπορούσε, θεωρητικά, να το πράξει, δεδομένου ότι στο σώμα των μνημονευόμενων Επεξηγηματικών σημειώσεων ουδόλως υφίσταντο σημειώσεις σχετικές με το κεφάλαιο 63 διάκριση 06 και ακόμη λιγότερο σημείο 4, καθόσον πράγματι από την κλάση 6305 γίνεται μετάβαση απευθείας στην κλάση 6307·

ι) ότι ούτε θα μπορούσε να θεωρηθεί λυσιτελής, ακόμη και αν υποθεθούν αληθή όλα τα προεκτεθέντα, η αναφορά «Επεξηγηματικές σημειώσεις της Ομοσπονδιακής διοίκησης των ελβετικών τελωνείων» (στο σώμα των οποίων, στο τμήμα XI κλάση 6306, υπήρχε πράγματι ένα σημείο 4, το οποίο διευκρίνιζε ότι σε εκείνη την κλάση έπρεπε να περιληφθούν: «*όλες οι [...] Σκηνές [...], μέσα προστασίας κ.λπ., συμπεριλαμβανομένων των μεγάλων σκηνών υπαίθριων εκδηλώσεων (επί παραδείγματι, του τσίρκου), των στρατιωτικών σκηνών, περιλαμβανομένων των ράβδων, πασσάλων κ.λπ.*»: τούτο δε στο μέτρο που οι εν λόγω Σημειώσεις περιείχαν επίσης παράγραφο αφορώσα αποκλειστικά τη δασμολογική κατάταξη των κιόσκι κήπου, στην οποία, μετά από προσεκτική εξέταση των διαφορών μεταξύ των «σκηνών gazebo» (οι οποίες αποτελούνται από απλό σκελετό τύπου ακτινών και γενικά από υφασμάτινο κάλυμμα) και «περγκολών gazebo» (οι οποίες αποτελούνται, όπως εκείνες που εισήγαγε η προσφεύγουσα, από πραγματική κατασκευή στήριξης ως φέρον στοιχείο του καλύμματος), επιβεβαιωνόταν ακριβώς το συμπέρασμα ότι τα κιόσκια κήπου, με βάση τον Κανόνα 3, στοιχείο γ', για την ερμηνεία του Εναρμονισμένου Συστήματος (ΕΣ), ανεξαρτήτως του υλικού από το οποίο αποτελείται το κάλυμμα, πρέπει να καταταγούν στην κλάση 7308, αν η δομή στήριξης είναι από σίδηρο, ή στην κλάση 7610, αν είναι από αργίλιο.

5.- Στο πλαίσιο αντίκρουσης του ενδίκου μέσου, το Ufficio επανέλαβε τα προς αντίκρουση επιχειρήματά του και, εξάλλου, διευκρίνισε:

α) ότι το επίμαχο εμπόρευμα ήταν ίδιας τυπολογίας με άλλο εμπόρευμα το οποίο είχε εισαχθεί προηγουμένως με άλλο δελτίο και υποβληθεί σε φυσικό έλεγχο χωρίς καμία αμφισβήτηση εκ μέρους του εκτελωνιστή που εκπροσωπούσε τον εισαγωγέα·

β) ότι η σχετική με την επανεξέταση της βεβαίωσης ρύθμιση – ενώ προέβλεπε ότι το Τελωνείο «μπορούσε» να προβεί στην επανεξέταση – καθιστούσε τη σχετική με την επανεξέταση πρωτοβουλία αμιγώς προαιρετική και, ως εκ τούτου, μη επιβεβλημένη·

γ) ότι οι εκτιμηθείσες επεξηγηματικές σημειώσεις της Ομοσπονδιακής διοίκησης των ελβετικών τελωνείων (οι οποίες κατά τρόπο κρίσιμο ανάγονται σε δυνητικό *tertium comparationis* [αναφορικό στοιχείο σύγκρισης]) δεν εφαρμόζονται ως πρόκριμα στο κοινοτικό πλαίσιο.

6.- Με τους αμυντικούς ισχυρισμούς της, η εκκαλούσα εταιρία αμφισβήτησε τα επιχειρήματα του Ufficio, αντιτείνοντας συναφώς:

[σελ. 6 του πρωτοτύπου]

α) ότι το γεγονός ότι το επίμαχο εμπόρευμα ήταν ίδιας τυπολογίας με άλλο το οποίο είχε προηγουμένως υποβληθεί σε φυσικό έλεγχο κατά τον χρόνο της εισαγωγής δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποκλείει τη διαδικασία επανεξέτασης της βεβαίωσης (υπό την έννοια της απαγόρευσης εφαρμογής οποιασδήποτε διάταξης ή πρακτικής, κοινοτικής ή εθνικής)·

β) ότι ο προαιρετικός χαρακτήρας της σχετικής με την επανεξέταση πρωτοβουλίας δεν μπορεί να θεωρηθεί, έναντι της αιτήσεως διαδίκου, ότι καθιστά δυνατή την παραπομπή κάθε υπόθεσης, αυθαιρέτως, στη Διοίκηση, καθόσον πρόκειται, κατ' ουσίαν, για εξουσία/καθήκον, που υπόκειται στο αντίστοιχο βάρος αιτιολογίας·

γ) ότι η μνεία των επεξηγηματικών σημειώσεων των σχετικών με την ελβετική νομοθεσία πραγματοποιήθηκε με μοναδικό σκοπό την προβολή και την επιβεβαίωση του πραγματικού επιχειρήματος ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις οποίες αναφέρει το Ufficio, δεν περιείχαν, όπως ακριβώς διευκρινίζεται στο ένδικο μέσο, καμία σημείωση στο κεφάλαιο 6306.

6.- Στο πλαίσιο τήρησης της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως των διαδίκων, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με τη με αριθμό 940/14/[2015] απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2015, απέρριψε την προσφυγή, μετά από συνολική και αιτιολογημένη εκτίμηση (η οποία κατ' ουσίαν έκανε δεκτά τα επιχειρήματα του καθού Ufficio) κατά την οποία:

α) η δασμολογική κλάση στην οποία πραγματοποιήθηκε αρχικά η κατάταξη όντως μπορούσε να αφορά τα εισαχθέντα κιόσκια κήπου, καθόσον επρόκειτο για κλάση η οποία αναφερόταν σε σκηνές και μέσα προστασίας·

β) οι επεξηγηματικές σημειώσεις της Ομοσπονδιακής διοίκησης των ελβετικών τελωνείων, τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, δεν μπορούσαν να εφαρμοστούν στα κράτη μέλη·

γ) τα εμπορεύματα που εισήχθησαν ήταν ίδιας τυπολογίας με άλλα, τα οποία είχαν ήδη υλικώς εξεταστεί κατά την εισαγωγή και ως προς τα οποία είχε αναγνωρισθεί ότι κατατάσσονταν στη δασμολογική κλάση 6306120000.

- 7.- Κατά της ανωτέρω απόφασεως, η φορολογούμενη άσκησε έφεση, προβάλλοντας το εσφαλμένο της απόφασης στο σύνολό της και αιτούμενη τη μεταρρύθμισή της.
- 8.- Με χωριστή έφεση, επίσης κοινοποιηθείσα εμπροθέσμως και νομοτύπως, η ίδια εταιρία προσέβαλε, επίσης, τη με αριθμό 2413/11/2015 απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2015, με την οποία το πρωτοβάθμιο φορολογικό δικαστήριο είχε αποφανθεί, με ουσιαστικά ανάλογη διατύπωση και επίσης απορριπτικά, επί παρόμοιας υποθέσεως.
- 9.- Με χωριστή έφεση, η Agenzia delle Dogane προσέβαλε τη με αριθμό 3675/10/2015 απόφαση της 15ης Ιουνίου 2015, με την οποία – σε ταυτόσημη υπόθεση – το ίδιο πρωτοβάθμιο φορολογικό δικαστήριο, με άλλη σύνθεση, είχε κάνει, αντιθέτως, δεκτή την προσφυγή της εταιρίας.

[σελ. 7 του πρωτοτύπου]

- 10.- Κατά την κατ' αντιμωλίαν ακρόαση των διαδίκων, κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2017, κατόπιν των επαναλαμβανόμενων αιτημάτων που διατύπωσαν οι εκπρόσωποι των διαδίκων, οι υποθέσεις συνεδικάστηκαν για τους σκοπούς έκδοσης ενιαίας αποφάσεως και το δικαστήριο επιφυλάχθηκε να εκδώσει απόφαση.

Αιτιολογία της αποφάσεως

- 1.- Τα υπό κρίση ένδικα μέσα, στον βαθμό που παρουσιάζουν προφανή υποκειμενική και αντικειμενική συνάφεια, πρέπει εξαρχής να συνεκδικασθούν για τους σκοπούς συνολικής και ενιαίας επίλυσης, στον βαθμό που επάγονται την επίλυση ταυτόσημων πραγματικών και νομικών ζητημάτων.
- 2.- Το τμήμα παρατηρεί, όσον αφορά το σύνολο των λόγων του ενδίκου μέσου που αναπτύχθηκαν από αμφοτέρους τους διαδίκους, ότι τα ζητήματα που υποβάλλονται στην κρίση του αφορούν:

α) αφενός (από τυπικής/διαδικαστικής απόψεως) τη δυνατότητα πρόσβασης, κατόπιν αιτήσεως ενός διαδίκου, στη διαδικασία επανεξέτασης της βεβαίωσης, την οποία η Διοίκηση (με βάση τις δύο αποφάσεις κατά των οποίων βάλλει η έφεση, με τις οποίες δεν συμφωνεί η διαφορετική απόφαση που εφεσιβάλλεται από το Ufficio) αρνήθηκε, βασιζόμενη στη διπλή εκτίμηση ότι, πρώτον, επρόκειτο για αμιγή ευχέρεια (ως τέτοια μη επιδεχόμενη [δικαστικό] έλεγχο υπό το πρίσμα της παράλειψης ή εξαίρεσής της) και ότι, δεύτερον, αυτή θα καθίστατο

απαράδεκτη, καθόσον θα αποκλειόταν από το γεγονός ότι εμπορεύματα ίδιας τυπολογίας είχαν αναγνωρισθεί, χωρίς αμφισβήτηση, ως κατατασσόμενα στη δασμολογική κλάση 6306120000·

β) αφετέρου (σε ουσιαστικό επίπεδο) η δασμολογική κλάση στην οποία εχώρησε η αρχική κατάταξη δικαιολογούνταν με βάση την εξομοίωση των κιάσκι κήπου με «σκηνές και μέσα προστασίας».

- 3.- Εκ πρώτης όψεως, παρατηρείται, ως προς την επέκταση των αποτελεσμάτων της επαλήθευσης εμπορευμάτων τα οποία υποβλήθηκαν σε προηγούμενη τελωνειακή επαλήθευση, ότι η κοινοτική νομολογία (εσχάτως, ΔΕΕ, 27.02.2014, στην υπόθεση C-571/12), έκρινε ότι η εν λόγω δυνατότητα δικαιολογείται «αν τα εν λόγω εμπορεύματα είναι πανομοιότυπα, πράγμα το οποίο απόκειται [...] στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει».

Ιδίως, «η ταυτοποίηση των εμπορευμάτων μπορεί μεταξύ άλλων να στηρίζεται στον έλεγχο των παραστατικών και εμπορικών στοιχείων των σχετικών με τις πράξεις εισαγωγής ή εξαγωγής των οικείων εμπορευμάτων καθώς και με τις μεταγενέστερες εμπορικές πράξεις που αφορούν τα ίδια εμπορεύματα, και ειδικότερα, στα στοιχεία που προσκόμισε ο διασαφητής σύμφωνα με τα οποία τα εν λόγω εμπορεύματα προέρχονται από τον ίδιο παραγωγό και έχουν πανομοιότυπη ονομασία, εμφάνιση, καθώς και σύνθεση, με αυτές των εμπορευμάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο των εν λόγω προγενεστέρων τελωνειακών διασαφήσεων».

[σελ. 8 του πρωτοτύπου]

Όσον αφορά τη διαδικασία επανεξέτασης της βεβαίωσης, αυτή ρυθμίζεται από το άρθρο 11, παράγραφος 1, του ν.δ. 374/1990, κατά το οποίο το τελωνείο «μπορεί να προβεί σε επανεξέταση της βεβαίωσης που έχει καταστεί οριστική, ακόμη και αν τα εμπορεύματα που αυτή αφορά έχουν περιέλθει στην εξουσία διαθέσεως του επιχειρηματία ή έχουν ήδη εξέλθει του τελωνειακού εδάφους».

Επιπλέον, κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/1992[2] (το οποίο τιτλοφορείται «Εκ των υστέρων έλεγχος των διασαφήσεων»), «Οι τελωνειακές αρχές είναι δυνατόν να επανεξετάσουν τη διασαφήση, αυτεπαγγέλτως ή εφόσον το ζητήσει ο διασαφ[η]τής, μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων» και «μπορούν [...] προκειμένου να διαπιστώσουν την ακρίβεια των στοιχείων της διασαφ[η]σης, να προβαίνουν σε έλεγχο των παραστατικών και εμπορικών στοιχείων των σχετικών με τις πράξεις εισαγωγής ή εξαγωγής των εν λόγω εμπορευμάτων, καθώς και με τις μεταγενέστερες εμπορικές πράξεις που αφορούν τα ίδια εμπορεύματα».

Επιπλέον, το άρθρο 11, παράγραφος 5, του παρατεθέντος ν.δ. 374/1990 προβλέπει ότι «Αν από την επανεξέταση προκύψουν ανακρίβειες, παραλείψεις ή σφάλματα όσον αφορά τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η βεβαίωση, το τελωνείο προβαίνει στην αντίστοιχη διόρθωση και τη γνωστοποιεί στον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία, κοινοποιώντας του σχετική ειδοποίηση».

Η διάταξη φαίνεται σύμφωνη με το άρθρο 78, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/1992, η οποία ορίζει ότι «όταν από την επανεξέταση της διασάφησης ή τους εκ των υστέρων ελέγχους προκύπτει ότι οι διατάξεις που διέπουν το σχετικό τελωνειακό καθεστώς έχουν εφαρμοστεί βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων, οι τελωνειακές αρχές [...] λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να επανορθώσουν την κατάσταση [...]».

- 4.- Το Ufficio ισχυρίζεται ότι εφάρμοσε ορθά την προαναφερθείσα ρύθμιση, από τη στιγμή που αποφάσισε να μη δώσει συνέχεια στην αίτηση επανεξέτασης που υπέβαλε ο διάδικος, δεδομένου ότι αυτός δεν παρείχε κανένα πραγματικό στοιχείο από το οποίο για πρώτη φορά να μπορούν να συναχθούν ανακρίβειες, παραλείψεις ή σφάλματα όσον αφορά στοιχεία στα οποία βασίστηκε ήδη η βεβαίωση (χωρίς να είναι επαρκείς, για τον σκοπό αυτό, οι φωτογραφίες που ελήφθησαν από τον κατάλογο του εμπορεύματος που εκτελωνίστηκε, χωρίς αμφισβήτηση, κατά τα προηγούμενα έτη).

Αντιθέτως, ο διάδικος υποστηρίζει:

α) ότι η ανωτέρω ρύθμιση απαιτεί αποκλειστικά, για τους σκοπούς της διαδικασίας επανεξέτασης, τον οριστικό χαρακτήρα της βεβαίωσης και την άπρακτη παρέλευση της (τριετούς) προθεσμίας παραγραφής, χωρίς καμία αποκλειστική αναφορά στους τρόπους – αυτόματος έλεγχος· έλεγχος εγγράφων· επαλήθευση εμπορεύματος – με τους οποίους πραγματοποιήθηκε η βεβαίωση·

β) ότι το γεγονός της προηγούμενης υποβολής σε επαλήθευση δεν αποκλείει, ως εκ τούτου, τη διαδικασία επανεξέτασης της βεβαίωσης.

[σελ. 9 του πρωτοτύπου]

- 5.- Η προηγούμενη σκέψη φαίνεται να είναι καθοριστικής σημασίας και πρόκριμα για τους σκοπούς επίλυσης της διαφοράς: και αυτό στο μέτρο που το πρωτοβάθμιο δικαστήριο (εντούτοις, με διαφορετική και αποκλίνουσα εκτίμηση) έκρινε σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ότι υφίσταται ή αποκλείεται το μέσο επανεξέτασης εφόσον, όπως εν προκειμένω, το εμπόρευμα υποβλήθηκε, χωρίς αμφισβήτηση, σε φυσικό έλεγχο κατά την εισαγωγή.

Καθόσον πρόκειται για ζήτημα που άπτεται της ερμηνείας της ρύθμισης που πηγάζει από το ευρωπαϊκό δίκαιο, υφισταμένων αποκλινουσών εκτιμήσεων, φαίνεται σκόπιμη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 267 της ιδρυτικής Συνθήκης, η υποβολή της δικογραφίας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώστε προδικαστικώς να απαντήσει στο εξής ερώτημα:

«Αποκλείει ο φυσικός έλεγχος των εμπορευμάτων, ο οποίος πραγματοποιείται κατά την εισαγωγή τους, την κίνηση της διαδικασίας επανεξέτασης της βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα;».

- 6.- Ως προς τα περαιτέρω επίμαχα κριτήρια – η διερευνητική εξέταση των οποίων εξαρτάται από τη θετική επίλυση του ερωτήματος που ανατύχθηκε – το δικαστήριο επιφυλάσσει κατά τη μεταγενέστερη εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] αναστολή της δίκης και οδηγίες στη Γραμματεία]
[παραλειπόμενα] 29 Σεπτεμβρίου 2017

[παραλειπόμενα]

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ